

(10) וַיֹּקְרָב בְּנֵי אֹהֶן נֶדֶב וְאַבְיוֹא אִישׁ מִחְתָּתוֹ וַיִּתְנוּ בָּהֶן אֲשׁוֹבֶת וַיִּשְׂמַח עַלְיהָ קָטָרָת וַיִּקְרַב לִפְנֵי יְהוָה אֲשׁוֹבֶת זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֲתֶם וַיַּצֵּא אֲשׁוֹבֶת מִלְּפָנֵי יְהוָה וַתִּאכְלֶל אֶתְכֶם וַיִּמְתַּע לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶן הַוָּא אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה | לְאָמֶר בְּקָרְבֵּי אֱקָדָשׁ וּלְעַל־פָּנֵי כָּל־הָעָם אָכַבֵּד וְיַדְמֵם אֹהֶן וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶל־מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְצָפֹן בְּנֵי עֲזִיאָל דֶּר אֹהֶן וַיֹּאמֶר אֶל־הָם קָרְבָּו שְׁאוֹ אֶת־אֲחִיכֶם מֵאָת פָּנֵי הַקָּדֵש אֶל־מְחוֹיז לְמִחְנָה וַיִּקְרַב וַיִּשְׁאַם בְּכַתְנָתָם אֶל־מְחוֹיז לְמִחְנָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶן וְלֹא־לְעֹזֶר וְלֹא־יִתְמַר | בְּנֵי רָאשֵׁיכֶם אֶל־תְּפָרֻעַ וּבְגָדֵיכֶם לְאַתְפָּרְמוֹ וְלֹא תִּמְתַּע וְעַל כָּל־הָעָדָה יִקְצַף וְאֲחִיכֶם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבּוּ אֶת־הַשְּׁרָפָה אֲשֶׁר שְׁרָפָה יְהוָה וּמִפְתָּח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תִּצְאֵי פָּזַר תִּמְתַּע כִּי־שְׁמַן מִשְׁחָת יְהוָה עַל־יכֶם וַיִּعַשׂ כִּדְבָר מֹשֶׁה וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל־אֹהֶן לְאָמֶר יְיַזֵּן וְשַׁבֵּר אֶל־תִּשְׁתַּחַת |

אתה | יְבָנֵךְ אַתָּה בְּבָאֶיכֶם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא
תִּמְתֹּה חֲקַת עוֹלָם לְדָרְתֵיכֶם: ^{:10} וְלֹהֲבָדֵיל בֵּין הַקָּדֵש
וּבֵין הַחֲלֵל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטֹּהוֹר: ^{:11} וְלֹהֲוֹרָת אַתָּה
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַת כָּל-הַחֲקִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֲלֵיכֶם בַּיָּד-מֹשֶׁה:

בָּ^{:12} וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֱהֹרֶن וְאֶל-אֶלְעֹזֶר וְאֶל-אִיתָמֶר |
בְּנֵיכֶם הַגּוֹתְרִים קְחוּ אֶת-הַמְנַחָה הַגּוֹתְרָת מֵאֲשֵׁי
יְהוָה וְאֶכְלָוּה מִצּוֹת אֶצְל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קָדֵש קָדְשִׁים
הָו֏א: ^{:13} וְאֶכְלָתֶם אַתָּה בָמָקוּם קָדוֹש כִּי חֲקָקָה וְחַקָּקָה
בְּנֵיכֶם הָו֏א מֵאֲשֵׁי יְהוָה כִּי-כֹן צְוִיתִי: ^{:14} וְאֶת חֹזֶה
הַתְּנוּפָה וְאֶת | שֹׂק הַתְּרוּמָה תִּאֱכַלְוּ בָמָקוּם טָהוֹר
אַתָּה יְבָנֵךְ יְבָנָתֶיךָ אַתָּה כִּי-חֲקָקָה וְחַקָּקָבְנֵיכֶם גְּתֻנוּ
מִזְבֵּחַ שְׁלֹמֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ^{:15} שֹׂק הַתְּרוּמָה וְחֹזֶה
הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֲלָבִים יְבִיאוּ לְהַגִּנִּיפָה תְּנוּפָה
לְפָנֵיכֶם יְהוָה וְהִיא לְךָ וְלְבָנֵיכֶם אַתָּה לְחַק-עוֹלָם
כַּאֲשֶׁר צֹהֵה יְהוָה:

וַיָּקֹחׁוּ בְּנֵי אַהֲרֹן גָּדָב וְאֶבְיוֹן אִישׁ מִזְתָּתוֹ
וַיַּתְגֹּזוּ בְּהַזְּבָדָב אֲשֶׁר וַיַּשְׁיבָּמוּ עַלְיהָ קְטָרָת וַיַּקְרִיבוּ כָּפְנֵי
יְהוָה אֲשֶׁר זָרָה אֲשֶׁר לֹא צָוָה אֱתָם וַתְצַא אֲשֶׁר מִכָּפְנֵי
יְהוָה וַתִּאכְלֶל אֲוֹתָם וַיָּמָתּוּ כָּפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֲלֹ אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה כִּי אָמַר בְּקָרְבֵּי
אֱקָדֵש וְעַל פָּנֵי כָּל הָעָם אֲכַבֵּד וְיַדְמֵ אַהֲרֹן וַיַּקְרָא
מֹשֶׁה אֲלֹ מִישָׁאָל וְאֲלֹ אֲלֹצְפָּן בְּנֵי עַזְיאָל דָּל אַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר אֲלֹהָם קָרְבָּו שְׂאוּ אֶת אָזְיִיכֶם מֵאַת פָּנֵי
הַקָּדְשָׁ אֲלֹ מִזְוִיחָה לְמִזְגָּה וַיַּקְרָבּוּ וַיַּשְׁאָמְ בְּכַתְגָּתָם
אֲלֹ מִזְוִיחָה כְּמִזְגָּה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֲלֹ אַהֲרֹן וְכָל אֶלְעָזָר וְכָל אִזְמָר בְּנֵי רָאשִׁיכֶם אֲלֹ
תִּפְרַעְוּ וּבְגָדִיכֶם כָּל תִּפְרַמּוּ וְכָל תִּמְתַּנוּ וְעַל כָּל
הַעֲדָה יַקְצַף וְאָזְיִיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יַבְכוּ אֶת
הַשְּׁرָפָה אֲשֶׁר שָׁרָף יְהוָה וּמִפְתָּח אַהֲרֹן מוּעֵד
כָּל תִּצְאָו פָּנֵי תִּמְתַּנוּ כִּי שָׁמֵן מִשְׁזָה יְהוָה עַליכֶם
וַיַּעֲשָׂו כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי أַהֲרֹן כֹּאֲמֵר יְיַעַן וִשְׁכַר אֲלֵי תְּשַׂת
אַתָּה וּבָנֶיךָ אֶתְر בְּבָאָכֶם אֲלֵי אַהֲל מְוֻעָד וְלֹא
תִמְתֹּטו חֲקַת עֲוָלָם לְדָרְתִיכֶם וְלְהַבְדִיל בֵּין הַקָּדְשָׁ
וּבֵין הַחֲלָל וּבֵין הַטְמָא וּבֵין הַטְהָרוֹת וְלַהֲרוֹת אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַחֲקִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֲלֵיכֶם בַּיָּד מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵי אַהֲרֹן וְאֲלֵי אַכְלָעָזָר וְאֲלֵי אַיִתְבָּר
בְּנֵי הַגּוֹתְרִים קְדוּשָׁה אֶת הַמְּגֹזְזָה הַגּוֹתְרָת מַאשִׁי
יְהוָה וְאֶכְלָה מִצְוָת אֶצְל הַמְזֹבֵח כִּי קָדְשׁו קָדְשִׁים
הָוָא וְאֶכְלָתָם אַתָּה בָמָקוֹם קָדְשׁו כִּי זְמָר וְזָקָ
בְּנֶיךָ הָוָא מַאשִׁי יְהוָה כִּי כֹּן צְוִיתִי וְאֶת זֹאת
הַתְּגָופָה וְאֶת שְׁוֹקָה הַגְּרוּמָה תִּאֲכַל בָמָקוֹם טָהוֹר
אַתָּה וּבְנֶיךָ וּבְנֶתְרָךְ אֶתְר כִּי זְמָר וְזָקָ בְּנֶיךָ גַּגְנוֹ
מְזֹבֵחַ שְׁלָמִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁוֹקָה הַתְּרֻמָּה וְזֹאת
הַתְּגָופָה עַל אַשִׁי הַזְּכָבִים יִבְיאו כְּהַגִּיף תְּגָופָה
כְּפָנֵי יְהוָה וְהִיא כָּר וּכְבָנֶיךָ אֶתְר כְּזָקָע עֲוָלָם
כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה

ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מזוהתו
ויתנו בהן אש ושיימו עליה קטרת וקריבו לפניו
יהוה אש זרה אשר כל צוה אתם ותצא אש מכלפניהם
יהוה ותאכלו אותם וימתו לפניו יהוה ויאמר משה
אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי
אקריש ועל פג'י כל העם אכבר ידים אהרן ויקרא
משה אל מישאל ואל אלצפן בני עוזיאל דוד אהרן
ויאמר אליהם קרבו שאו את אוזיכם מאת פניהם
הקדש אל מזוחין למחנה ויקרבו וישאם בכתנתם
אל מזוחין למחנה כאשר דבר משה: ויקרבו וישאם בכתנתם
אל אהרן וכאלעזר וכאליתמר בני ראשייכם אל
תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמו ועל כל
העדה יקצף ואוזיכם כל בית ישראל יבכו את
השופטה אשר שרכ יהוה ומפטח אהל מועד
לא תצא פן תמותו כי שמן משוחות יהוה עליכם
יעשו בדבר משה:

ירבר יהוה אל אהרן לאמר יין ושכר אל תשת
אתה ובג'ך אחר בבאכם אל אהל מועד ולא
תמותו זקת עולם לדורתיכם ולהבדיל בין הקדש
ובין החול ובין הטמא ובין הטהור וכלהור את
בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה
אליהם ביד משה

ירבר משה אל אהרן ולאל אלעזר ולאל איתמר
בג'י הגזותרים קוו את המזחה הגזורת מאשי
יהוה ואכלוה מנות אל המזבח כי קדש קדושים
הוא ואכלתם אתה במקומות קדוש כי זיך זוק
בג'ך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי ואת חזה
התזופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור
אתה ובג'ך ובג'ך אחר כי זיך זוק בג'ך גתנו
מזבחיו שלמי בני ישראל: שוק התרומה תאכלו במקום טהור
התזופה על אש הצלבים יביאו להניף תנופה
לפניהם יהוה והוא לך ולבניך אתה לחקעולם
כאשר צוה יהוה

⁽¹⁰⁾ ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מזוהתו
ויתנו בהן אש ושיימו עליה קטרת וקריבו לפניו
יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא אש מכלפניהם
יהוה ותאכלו אותם וימתו לפניו יהוה: ויאמר משה
אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לא אמר בקרבי
אקריש ועל פניהם כל העם אכבר ידים אהרן: ויקרא
משה אל מישאל ואל אלצפן בני עוזיאל דוד אהרן
ויאמר אליהם קרבו שאו את אחיכם מאת פניהם
הקדש אל מזוחין למחנה: ויקרבו וישאם בכתנתם
אל מזוחין למחנה כאשר דבר משה: ויקרבו וישאם
אל אהרן ולאלעזר ולאליתמר בני ראשייכם אל
תפרעו ובדיכם לא תפרמו ולא תמו ועל כל
העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו אתי
השופטה אשר שרכ יהוה ומפטח אהל מועד
לא תצא פן תמותו כי ישמן משחת יהוה עליכם
יעשו בדבר משה:

¹¹ וידבר יהוה אל אהרן לאמר יין ושכר אל תשת
אתה ובניך אתה בבאכם אל אהל מועד ולא
תמותו תקח עולם לדורתיכם: ולהבדיל בין קדש
ובין החול ובין הטמא ובין הטהור: ולהזרת
בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה
אליהם ביד משה:

¹² וידבר משה אל אהרן ולאל אלעזר ולאל איתמר
בניך הנומרים קחו את המנחה הבוטרת מאשי
יהוה ואכליה מנות אצל המזבח כי קדש קדושים
הוא ואכלתם אתה במקומות קדוש כי חזק זיך
בניך הוא מאשי יהוה כירון צויתי: ואות חזה
התזופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור
אתה ובניך ובניך אתה כירח זיך זוק נתנו
מזבחיו שלמי בני ישראל: شוק התרומה ותחזה
התזופה על אש הצלבים יביאו להניף תנופה
לפניהם יהוה והוא לך ולבניך אתה לחקעולם
כאשר צוה יהוה: